

ОМЬ Є	om Je
ЛОМЬ	lom
И ПО КА	i po ka
МЕН О	men o
ВОГА	voga
МАТ	mat
И АНА	i Ana
КЛЕТИ	klet
И ПРОК	i prok-
ЛІВЬ (na drugej strani)	l(e)t
† ТВО ЩЕ	tko šće
КРЕСИИ (sobratne strane)	kreti
У МЕ	u me.

Spomenuti je nadpis u Gornjem Rasnomu, u Podgradinju, kod crkve sv. Jovana (v. dop. na str. 86, god. 1885). Krst je vis. m. 1'60; u kraku (perima) *mu* je m. 0'55; debeo m. 0'22. Kod krsta je ploča zarnubljena velikijem granjem.

† Асе лежи Нине	II.
Луповчић си	
Номъ црквомъ	nom Crijepom.

Ovaj je nadpis u Gornjem Rasnomu, u Podgradinju, kod crkve sv. Ivana (v. dopis u Viestniku god. 1885. str. 56). Stećak zarnubljen, dug je m. 1'60, visok m. 1'15.

Vid Vuletić-Vukasović.

Nadpisi u luci Šipanjskoj kod Dubrovnika.

I.

(ruža) ... I I I · R Q Q V I E S I T
 Đ O B R A N A M H T E R ·
 S T E P H A N I A B A T I ·
 M A L I T · S V B A N ·
 NO Đ M I · M · C · C · C ·
 X · X VII. (ruža)

*

Čita se: *Hic requies(c)it Dobra mater Stefani abatis Melitensis sub anno domini MCCCXXVII.* — Naris ovoga nadpisa dostavio mi je vriedni rodoljub g. Antun Boski, carinarski prijarnik na Šipanu, te mi piše, da ga je odkrio uz staru župničku kuću (crkovnu) g. Miho Murati, trgovac u Luei. Nadpis je zanimiv, jerbo spominje opata Stjepana. Ploča vis. m. 0.15, duga m. 0.25.

II.

+ SEPVLTVRA ĐE
CVETANE FILIO Đ
E VOCMIR CVR Đ
RIBVS SVIS ĐRĐ Đ
OMINI MCCCIII~L

Čita se: *Sepultura de Cvetane filio de Vocmir enr oribus (cum heredibus?) suis anno domiui MCCCXLIII.* (?). — Spomenuta je ploča uz crkovnu kuću kod sv. Stjepana u Luci, te je uzidana u zid po starome običaju. Izpod ploče je grob, a na ploči mu (po-klopnicu) dva ogromna štita, t. j. sa obje strane ploče. Uz grob je krst iztočnoga oblika. Opazio sam nekoliko takovih. Spomenuti mi je, da je tu još gdjekoja starinska vlasteoska grobnica.

III.

1430 · OAI CIŽLI · S · BLIAZU
DE · GIAMANO · S · PIERO · DE
POCA · S · ZOVANE · DE · SORGO

Čitaj: 1430. o(v)ai eizli (*casello*) s. Bliazu
de Giamano. Ser Piero de
Poca. Ser Zovane de Sorgo.

Spomenuti se nadpis nalazi u epigrafici dubrovačkoj (V. Slovenac 1882. str 413), te je ovako pogrešno štampan: »1470 . . . . de Giamagno; Pietro de Pozza; Giovanni de Sorgo«. Slobodno je dubrovački sabiratelj epigrafa mislio, da je nadpis talijanski, te ga je tako netočno prepisao. Gornja je crta bila pokrivena klakom, a po njoj se i zna, da je nadpis sloviški. Čudnovata

je rieč *cizli*,¹ a tako se je zaustaviti i na rieč *Blinz* (*Blasius* = *S. Vlasi*). Nadpis je na dvoru (kneževskomu) poviše vrata izpod kipa sv. Vlaha, koji drži Dubrovnik, kao običuo. Kip je po prilici vis. m. 0·62; dug m. 0·45. Prije je bio knežev dvor u Sénju na dno Luke, pa narod priča, da je knez dubrovački obezčastio curu s *Majkova*, pa su ga braća spomenute cure umorila u dvorima u Sénju. Republika je naredila, da se od tada dvori sgrāde posred Šipana, ali Lučani prevare Sugjurgjane, te izmjere otok s ostrvića Mišnjaka, pa tako isto ostanu kneževski dvori kod sela Luke na iztočnoj strani.

IV.

ECCLESIA · SANCTI · ISIDORI · EDIFICATA (grb) P² · NOBIS LEM · VIRVM · NICOLAVM ·
PAVLI · DE · GONDOLA · CIVI · RAGV ·
SINO · MCCCCLV · MADII · *

Ovaj je nadpis na gornjemu pragu (po prilici dug m. 1·15; šir. m. 0·20) crkve *Sidore* na Velikomu Lakljanu (ostrvu odaljenu od Luke, puti zapadu, po s.). Slova su polugotička, oskočena na grane, pa jih je i vrieme po gdješto pokvarilo. Usred nadpisa je grb-štít. Okomito su u štitu četiri pâsa, a preko štita popriečno (posred sriede) »gromui pâs. Crkva je sboćena (na čemer) poput bizantinskih crkava. Niže crkve je krasna luka, pa je tu u staro doba slobodno bio ogromni ribnjak, jer je preko sve luke u moru zid, a na sredi ulaz, te i dan danas plavi val» da pogode na vrata, jer inače se nemože u luku, a neka je more kroz toliko zemana sravnalo zid. Narod priča, da su ovo uradili kalugjeri, ali je ovdje mogao biti i krasni ljetnjak porodice Gundulića.

Vid Vuletić-Vukasović.

Gradina Ključice na Čikoli.

Izmedju drevnih spomenika starih hrvatskih gradova u Dalmaciji, gradina *Ključice* na Čikoli, od preko 400 godina zapuštena i bez prestanka rušena od groma i vremena, još se kao cielokupa uzdrži.

¹ Čislo = *rosario, corona*.

² P doli prekrsteno.